نگاه

برکناری مک‌کریستال نشانه خوبی نیست

«اگـر واشـنگتن می‌خواهـد در یکی از سـخت‌ترین نبردهـای خود در تاریخ این کشـور (جنگ افغانسـتان) پیروز شـود، لازم است در اسـتراتژی خود در این جنگ بازنگری کند.»

بـه گزارش ایسـنا، روزنامـه گلف‌نیـوز در دو تحلیل جداگانـه به بررسـی دلایـل برکنـاری ژنرال اسـتنلی مک‌کریسـتال فرمانده ارشد نیروهای امریکایی و ناتو در افغانسـتان و پیامدهای این برکناری و همچنین بررسی جنگ افغانسـتان پـس از این برکناری پرداخته اسـت. «تغییر فرماندهی ارتش امریکا در افغانسـتان بیش از هر چیـز ناکامی امریکا را در رسـیدن به اهدافش در یکی از سـخت‌ترین نبردهای تاریخ این کشور نشان می‌دهد. در این مقطع زمانی، امریکا تلاش می‌کند وجهه شجاعانه‌ای از خود در جنگ افغانسـتان نشان بدهد. پیام‌هایی که از واشـنگتن به گوش می‌رسـد، این اسـت که اداره جنگ افغانستان مثل همیشه به طور عادی در حال انجام است، اما این پیام متقاعدکننده نیسـت. ممکن است امریکا در یکسری نبردها در افغانستان پیروز شده باشد، اما توانایی امریـکا در پیروزی در کل جنگ افغانسـتان همچنان در شک و تردید قرار دارد. در حال حاضر نه‌تنها امریکا بلکه جامعه جهانی این را پذیرفته اسـت که گروه طالبان را به عنوان یک قوای نظامی به حساب آورد و لازم است با آنها تعامل سیاسی شـود. پذیرش این موضوع در حالی است که این مسـاله نیز پذیرفته شـده که امریکا نمی‌تواند در افغانستان به یک پیروزی تعیین‌کننده نظامی دست یابد که برای همیشه از پیشروی‌های طالبان جلوگیری شود.

در واقع دولت اوباما در حال نشـان دادن این موضوع اسـت کـه خواهان خـروج از افغانسـتان اسـت. از نظر رئیس‌جمهور امریکا، بهترین نتیجه احتمالی این مناقشه نتیجه‌ای اسـت که در آن بتوان منافع امنیتی واشـنگتن را حفاظت کرد. این در حالی است که منافع امنیت ملی واشنگتن را نمی‌توان از منافع امنیت کل جهان جدا کرد.

در حرکت رو به جلو سـه درس عمده وجود دارد که باید در مورد جنگ افغانسـتان بـه دنبال برکناری ژنرال استنلی مک‌کریستال آموخت.

- اول اینکـه پیـروزی در جنـگ افغانسـتان و دیگر مناقشات اینچنینی صرفاً با اهداف نظامی محقق نخواهد شـد. در این راستا به نظر می‌رسد ژنرال مک‌کریستال به اهمیت تلاش برای جلب حمایت مردم افغانستان پی برده بود. به همین دلیل شاهد کاهش حملات هوایی امریکا در ماه‌های اخیر بودیم که پیشتر اشتباهاً غیرنظامیان را مورد هدف قرار می‌داد و باعث خشم مردم افغانستان شده بود.

بـه علاوه اینکه لازم اسـت اقدامات در راسـتای امور توسعه و بهبود شـرایط اقتصادی در افغانستان گسترش بیشتری پیدا کند. مدت‌ها بود این موضوع مورد بی‌توجهی قرار گرفته بود.

- دوم اینکه امریکا به طور نامناسـبی به مسوولیتش در اعتمادسـازی با پاکسـتان بی‌توجه بوده است. امریکا باید نقش طولانی‌مدت و مهم پاکستان را به عنوان عامل ایجاد ثبات در مرز افغانسـتان- پاکستان به طور کامل به رسمیت بشناسد.

در حالـی که امریـکا به دنبال غلبه بر مشـکلات در افغانستان است، همچنین باید این را به رسمیت بشناسد که چالش مهمی در پاکسـتان وجود دارد که لازم اسـت با آن مقابله شود.

- سوم اینکه شرایط امریکا در افغانستان را نمی‌توان از مناقشاتی که امریکا را در دیگر نقاط جهان احاطه کرده، جدا کرد. امریکا باید از شرایط و مواضع تضعیف‌شده‌اش به دلیل راه‌های اشتباه مورد استفاده در یکسری مناقشات از جمله مناقشه اسرائیل - فلسطین درس بگیرد.

یکی دیگر از مشکلات واقعی امریکا در افغانستان، ظهور مجدد گـروه طالبان و هم‌پیمانان این گروه شـبه‌نظامی اسـت. مشکل واقعی دولت اوباما در افغانستان این نیست که چه کسـی نیروها را در این کشـور فرماندهی می‌کند یا این نیسـت که اسـتراتژی نظامی امریکا در افغانستان با سـردرگمی روبه‌رو بوده اسـت، بلکه مشکل واقعی این اسـت که جنگ افغانسـتان غیرقابل پیروزی اسـت. ماه ژوئن خونبارترین ماه در سال جاری از نظر تلفات انسانی بوده اسـت. برکناری ژنرال مک‌کریسـتال در حالی انجام شد که گروه طالبان در حال گسترش نفوذ و کنترل خود در افغانسـتان اسـت. امریکا به طور فزاینده‌ای در جنگ افغانسـتان منزوی شـده اسـت. به تعهد دولت اوباما در خروج نیروهای امریکایی از افغانسـتان تا ژوئیه ۲۰۱۱ در این روزها کمتر اشـاره می‌شود. رهبران لهستان خواستار یک طرح فوری برای خروج کامل نیروهایشان از افغانستان شـده‌اند. کانادا و هلند نیز پیشتر از عزم خود برای خروج نیروهای این کشـور خبـر داده‌اند و آلمان نیز دیگر قصد نـدارد نیرو به افغانسـتان اعزام کند. در طول ۵۰ سـال، هیـچ رئیس‌جمهور تاریـخ امریکا یک فرمانـده در حال انجـام وظیفه را اخراج نکرده بود، اما اوباما ظرف ۱۴ ماه دو فرمانـده را تغییر داد. یکـی دیگر از نتیجه‌گیری‌هایی که می‌توان از برکناری استنلی مک‌کریستال کرد، اختلاف نظر جدی میان تشکیلات نظامی و تشکیلات غیرنظامی در امریکاسـت که این اختلاف در جنگ افغانستان تاثیر منفی می‌گذارد و چشـم‌انداز شکسـت در افغانسـتان را نزدیک‌تر می‌کند.

محمدالبرادعی: حاکمیت مصر تک‌صدایی است

ترجمه: نزهت امیرآبادیان

گفت و گو با شخص البرادعی

گروه بین‌الملل: محمد البرادعی هفدهم ژوئن ۱۹۴۲ در خانواده‌ای متوسـط در قاهره پایتخت مصر به دنیا آمد. پدرش مصطفی البرادعی وکیلی متبحر بود. البرادعی در سال ۱۹۶۲ از دانشکده حقوق دانشگاه قاهره موفق به اخذ لیسانس شد. دو سال بعد به خدمت وزارت امور خارجه مصر درآمد و به عضویت هیات نمایندگی این کشور در سـازمان ملل متحد منصوب شـد. عزیمت او به ایالات متحده فرصتی شد تا با پشت سرگذاشتن دوره تحصیلات تکمیلی در مدرسه حقوق دانشگاه ایالتی نیویورک در سال ۱۹۷۴ موفق به کسب درجه دکترای حقوق بین‌الملل شـود. همکاری البرادعی با نهادهای وابسته به سازمان ملل متحد با پذیرفتن مسوولیت برنامه حقوق بین‌الملل انستیتو تحقیقات و آموزش ملل متحد در سال ۱۹۸۰ آغاز شد. این همکاری منجر به افزایش همکاری‌های او با این سازمان شد. در سال ۱۹۸۴ به عضویت دبیرخانه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی درآمد. مهم‌ترین سمت‌های او پیش از آنکه در سال ۱۹۹۳ به عنوان دستیار دبیرکل آژانس در امور روابط خارجی منصوب شود، مشاور حقوقی آژانس بوده اسـت. البرادعی در سال ۱۹۹۷ به عنوان چهارمین دبیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی انتخاب شد. در ۸ اکتبر ۲۰۰۵ برای بار سـوم در این سـمت ابقا شد. او در سال ۲۰۰۵ به همراه آژانس برنده جایزه صلح نوبل شد. او با آیدا الکاشف معلمی که سابقاً آموزشیار مهد کودک بود و اکنون در مدرسه بین‌المللی وین به تدریس اشتغال دارد، ازدواج کرده است. لیلا دختر آنها وکیل است و مصطفی تنها پسرشـان مهندس است که به همراه خواهرش در لندن اقامت دارد.

-چگونه می‌خواهید کشوری را تغییر دهید که در آن مخالفان از سرکوب و خشونت رنج می‌برند؟

گذار به دموکراسـی امکان‌پذیر است، اگر روحیه تغییر به وجود آید و دولت آماده قدم نهادن در این جاده باشد.

-چه چیزی در مصر در مسیر اشتباه قرار دارد؟

مـردم مصر قدرت بسـیار کمی دارند. آنهـا نمی‌توانند نمایندگان خود را انتخاب کنند. آنها هیچ صدایی برای تغییر قدرت ندارند. سیسـتم قضایی توسعه نیافته، رئیس‌جمهور قدرت بسـیار زیادی دارد. در نتیجه در مصر یک حاکمیت تک‌صدایی بر سر کار اسـت. بزرگ‌ترین حزب اپوزیسیون در پارلمان این کشـور تنها یک درصد از کرسـی‌ها را در اختیار دارد. تمامی اینها نتیجه سال‌ها اعمال قانون وضعیت اضطراری است.

فساد، عدم شفافیت و تعصبات قومی در مصر به شدت وجـود دارد. ثروتمنـدان هیچ توجهی بـه وضعیت جامعه ندارنـد. این درحالی اسـت که ۴۲ درصـد از مردم تنها با روزی یـک دلار زندگی می‌کنند. مـا فرودگاه کاملی برای جت‌های خصوصی داریم در حالی که بسیاری از مصری‌ها بـا الاغ رفت و آمد می‌کنند. ۳۰ درصد مصری‌ها بی‌سـواد هستند. مردم همه امیدشان را از دست داده‌اند و تصور هیچ آینده‌ای برای خود ندارند. هر کسی که توانایی داشته باشد کشور را ترک می‌کند.

-آیا مصر برای دموکراسی آماده است؟

مردم برای دموکراسی آماده هستند. آنها می‌دانند ظلم و سـتمی که سال‌هاست بر آنان می‌رود باعث عقب‌ماندگی آنها شـده است. اسـتراتژی دولت، ترسـاندن مردم است. دولت هشدار می‌دهد که تغییر بغرنج و خطرناک است. نگاه اروپای شـرقی و امریکای لاتین گذار به دموکراسی است و این دولت‌ها عملاً حرکت در این جاده را هموار می‌کنند.

-آیا اسلام و دموکراسی با هم سازگار هستند؟

اسلام مانند هر مذهب دیگر همان چیزی است که شما از آن می‌سـازید. درست است که در گذشته توسعه جامعه مدنی تحت تسلط اسلام انجام نشده اما در حالی که مذهب در اروپا با دموکراسی سازگار شده چرا باید اسلام را متفاوت دانسـت؟ سـوره‌ای از قرآن می‌گوید: «حاکم باید از طریق مشاوره حکومت کند.» ما می‌توانیم از همین جا شروع کنیم. همان طور که در برخی از کشـورهای اسلامی مانند ترکیه یا اندونزی این کار را آغاز کرده‌اند.

-دموکراسی ترکیه بر اساس مدل غربی است. آیا مدل شما هم غربی است؟

دموکراسـی متعلـق بـه هیچ مـکان خاصی نیسـت. دموکراسـی بر پایه آزادی عقیـده، آزادی مذهب و آزادی از ترس و نیاز بنا شده است. این ارزش‌ها جهانی هستند.

-آیا مصر دارای مدلی از آن خود است؟

ما یک بار نظام دموکراتیک داشـته‌ایم؛ تا سال ۱۹۵۲. این نظام بی‌نقص نبود هیچ چیزی بی‌نقص نیست. مصر تا به حال چند حزب و نظام پارلمانی داشته است تا اینکه در سال ۱۹۵۲ ارتش قدرت را در دست گرفت.

-شـما سـال‌های زیـادی را خـارج از مصـر زندگی کرده‌ایـد، اکنـون چگونه می‌خواهید وارد سیاسـت داخلی مصر شوید؟

من به عنوان عاملـی برای تغییر آمده‌ام و می‌خواهم با صدای بلند بگویم که چه اشـتباهاتی تاکنون انجام شـده. مـن می‌خواهم به مصـر برای حرکت به سـوی یک نظام دموکراتیک با نهادهای شفاف کمک کنم.

-بـه عنـوان رئیس آژانـس بین‌المللی انـرژی اتمی یکـی از نقاط قوت شـما این بود که تاکید داشـتید سیاستمداران نباید بر اساس احساسات برخورد کنند. آیا این نقش را مناسب موقعیت فعلی خود می‌دانید؟

می‌دانیـد مصر قربانی احساسـات اسـت. همه چیز در مصر احساسـی است. این در حالی اسـت که در همه جا، در سیاسـت‌های جاری دولت، در راهبرد مبارزه با فساد و در اقتصاد شـما نیاز به یک تفکر منطقی دارید. این چیزی اسـت که من آموخته‌ام و می‌خواهم سـبک سیاست‌ورزی در مصر را عوض کنم.

-در ایـن مـدت در ارتباط بـا مصری‌ها چـه چیزی دستگیر شما شده؟

هنگامی که من به حومه شـهر رفتم کاملاً حیرت‌زده شـدم. مردم واقعاً فقیر به سوی من آمدند، مرا در آغوش گرفتند و بوسـیدند. من ایـن را این‌گونه تعبیر کردم که آنها ناگهان احسـاس امید کرده‌اند، گرچه من مانند آنها زندگـی نمی‌کنم، ماننـد آنها فکر نمی‌کنـم و مانند آنها رفتـارنمی‌کنـم

-چه چیزی بیشتر از همه شما را متعجب کرد؟

میزان ناامیدی و ترس. من کاملاً می‌توانستم آن را درک کنم و این حقیقت را پنهان نمی‌کنم که این ترس محصول ۳۰ یا ۴۰ سال زندگی در کشوری همانند مصر است.

-آیا نامزد ریاست‌جمهوری خواهید شد؟

در سـن و سـال من مسـلماً این اولویت خوبی نیست. نوسـازی مصر سال‌های زیادی وقت خواهد برد؛ یک یا دو نسـل. چیزهای زیادی باید تغییر کند: ارزش‌ها، آموزش و پرورش و زیرساخت موجود. من می‌خواهم به این روند کمک کنم. اگر مردم واقعاً خواستار این باشند که من کاندیدا شوم باید خواسته آنها را انجام دهم.

-شـما روی اینترنت فیلم قرار می‌دهید و در توییتر و فیس‌بـوک فعالیـت می‌کنیـد اما هیـچ دفتری در قاهره ندارید.

اما جریان ما هواداران بسـیاری در تمام سطوح جامعه دارد که می‌پرسند چگونه می‌توانند کاری انجام بدهند. در حال حاضر ۱۵ هزار نفر داوطلب رفتن به شهرها و روستاها و آشنا کردن مردم با این جنبش جدید هستند.

-و تمام اینها بدون هیچ‌گونه ساختار سازمانی است؟

این واقعاً معضل است، ما نیاز به سازمان داریم اما اجازه ساختن آن را نداریم. باید چه کنیم؟ قانون‌شکنی کنیم؟ از شما می‌پرسم چگونه ممکن است کسی مثل من قانون‌شکنی کند؟ غیرقابل تصور اسـت، من همیشـه مرد قانون بوده‌ام. مـن فقط می‌توانم بـه یک چیز متکی باشـم؛ اینکه مردم مصر خود شـروع به حرکت کنند تا جایی که کسـی نتواند آنها را متوقف کند.

-رقیب حسـنی مبارک در انتخابات سال ۲۰۰۵ ایمن نـور اکنون در زندان اسـت. آیا این موضوع شـما را نگران نمی‌کند؟

خیر، احسـاس امنیت و آرامش درون من نهفته است و در واقع من این را به تازگی فهمیده‌ام.

منبع: القنطاره

گفت و گو با آیدا همسر البرادعی

بـرای اینکه رهبر نوظهور جنبش اصلاح‌طلبی مصر را درست بشناسیم باید او را از چشم همسرش آیدا ببینیم. شـناختن مردان بدون سخن گفتن با زنانی که سالیان طولانی در کنار آنها زندگی کرده‌اند تقریباً محال است. آیدا الکاشف دقیقاً می‌داند آرزوها و آرمان‌های شوهرش چیست، چه چیز او را به خشم می‌آورد و چه چیزی او را خوشحال می‌کند. گفته می‌شود آیدا نزدیک‌ترین مشاور سیاسی البرادعی نیز به شمار می‌رود. او درباره شوهرش همه چیز می‌داند؛ از خدماتی که او می‌تواند به کشورش مصر ارائه کند تا آینده منحصر به فرد او.

- ابتـدا می‌خواهم از شـما در مـورد محمد البرادعی بپرسـم. در مورد یک فرد، یک همسر، آیا شما جدای از ازدواج او را دوست دارید؟

البرادعی و من همیشه و تا ابد با هم دوست هستیم. ما دائماً با هم صحبت می‌کنیم به حدی که فرزندان ما همیشه می‌گویند «شما هرگز از حرف زدن خسته نمی‌شوید.» من به عنوان یک فارغ‌التحصیل دانشکده اقتصاد و علوم سیاسی به افکار او علاقه‌مندم. به عنوان یک شوهر او بسیار دلسوز است. با کودکان بسیار مهربان و عاشق خانه‌مان است. انجام کارهای خانه برای او سرگرم‌کننده است. او در کار مبلمان خانه یک هنرمند اسـت. بسـیار دقیق و دارای حافظه شگفت‌انگیزی اسـت. او جزییاتی را به خاطر می‌آورد که من هرگز قادر به یادآوری آنها نیستم.

- رابطه او با دوستانش چگونه است؟

او شخصیتی ساکت و خجالتی دارد، اما هنگامی که پای مسائل عمومی به میان می‌آید کاملاً متفاوت می‌شود. او در شناخت شخصیت‌ها همانند یک قاضی شگفت‌انگیز است.

- و در مورد اوقات فراغت؟

او بیشتر اوقات فراغت شخصی‌اش را صرف گوش کردن به موسیقی و مطالعه می‌کند. او زیاد علاقه‌مند نیست از خانه بیرون برود و اغلب ترجیح می‌دهد در خانه و در کنار خانواده باشد.

- شـما چگونه با این مـرد آرام و نجیب رابطه برقرار می‌کنیـد هنگامی که او در میـان نزاع جامعه جهانی حبس شده است؟

روابط خانوادگی او هیچ‌گاه تحت تاثیر نزاع‌های بغرنج عرصه بین‌الملل تغییر نمی‌کند. من همیشه به دنبال این هستم تا آشفتگی‌های او را درک کنم و بر نگرانی‌هایش اضافه نکنم چون همیشه می‌دانم او چه احساس و تفکری درباره کارش دارد.

- البرادعی چگونه عصبانیتش را نشان می‌دهد؟

او به حد افراط مهربان و بردبار است، هنگامی که عصبانی می‌شـود قلب او بسته می‌شـود. او از آن مردانی نیست که هنگام عصبانیت فریاد می‌زنند یا در مورد چیزی تعصب به خرج می‌دهند بلکه او هنگام عصبانیت همانند یک انسـان متمدن صبر و خویشتنداری از خود نشان می‌دهد.

-عادت‌های غذایی او چگونه است؟

او غذاهای ساده مانند سبزیجات و ماهی را دوست دارد.

-آیا برقراری ارتباط با او در طول سفرها یا کنفرانس‌های طولانی‌مدت سخت نیست؟

او همیشه روزی چند بار با من تماس می‌گرفت تا مطمئن شود حال من خوب است.

-در طول سـال‌هایی که در کشورهای بیگانه زندگی می‌کرد چه چیزی در مورد مصر می‌گفت؟

البرادعی چندین سال از مصر دور بود اما هرگز ذهن او مصر را ترک نکرد. تعطیلات سالیانه‌اش را اینجا در مصر در کنار خانواده‌اش بود اما اوضاع مصر او را غمگین می‌کرد. او همیشه دورانی را به خاطر می‌آورد که جوان بود و عاشق مصر و اکنون شاهد این است که کشورهای دیگر در پیشرفت مصر را پشت سر می‌گذارند گرچه مصر شایستگی بیشتری از آنها دارد.

-چطور شـد برای نخستین بار تصمیم گرفت در مصر کار سیاسی انجام دهد؟

همه چیز پس از اینکه کار او در آژانس به پایان رسـید اتفاق افتاد. مردم از او برای مشارکت در سیاست دعوت کردند و او فکر کرد می‌تواند آن چیزی را که همیشه در ذهن خود داشت برای کشورش انجام بدهد. او همیشه این احساس را داشت که به کشورش مدیون است.

- واکنش شما چه بود؟

من به او گفتم نگرانش هستم و می‌ترسم که وارد عرصه و میدان منازعاتی شود که چیز زیادی درباره آنها نمی‌داند چون در این میدان هیچ چیز شفاف نیست. معمولاً افراد وقتی وارد عرصه جنگ می‌شـوند حدود و مرزهای خود را می‌دانند اما در اینجا وضعیت نامشخص است و همه چیز تیره و تار است.

- شما نگران این بودید که به او آسیب برسد؟

بله، من نگران زندگی او بودم. او به من گفت «آرام باش و از چیزی نترس. اگر ما در هراس باشـیم حتی خانه‌مان را هم نباید ترک کنیم.»

- زیباتریـن چیـز در مـورد دکتـر محمـد البرادعی چیست؟

دو چیز؛ قلب مهربان و ذهن روشـن‌اندیش‌اش. افکار او همانند یک پرونده مرتب، همیشه سازمان‌یافته‌اند. افکارش همیشـه منطقی اسـت و با وجود این او همچنان مهربان و دلسوز است.

- و نقطه ضعف او؟

او می‌تواند بسیار بخشنده باشد اما در مدتی محدود.

- عیب‌های او چیست؟

او بسـیار سازمان‌یافته و دقیق اسـت. من گاهی اوقات متوجـه می‌شـوم کوچک‌تریـن نقص در امـور جزیی او را تحریک می‌کند. همیشـه به او می‌گویم حساسـیت خود را برای چیزهای مهم نگه دار.

- آیا شـما فکر می‌کنیـد درگیرشـدن در امور مصر به نوعی قدم گذاشـتن در مسـیری جدید در زندگی البرادعی است؟

مسـلماً این یک تغییر است. این تغییری در جو عمومی و قواعد بازی اسـت اما او تغییر نخواهد کرد زیرا این حرفه اوست و او قواعد بازی را بلد است.

- اگر همه چیز در دسـت شما بود چه تصمیمی برای البرادعی می‌گرفتید؟

من منتظر بازنشسـتگی و زندگی در آرامش و آسودگی می‌شـدم. سـال گذشـته ما زندگی پرتنشـی را پشت سر گذاشتیم و من امیدوار بودم که به آرامش برسیم. البته من او را می‌شناسـم و می‌دانستم بلافاصله پس از اینکه کارش در آژانس به پایان برسد خود را با کار دیگری مشغول خواهد کرد زیرا او عاشق کار کردن است. اما انتظار داشتم او نوشتن را آغاز کند چرا که می‌دانستم به این کار علاقه‌مند است.

-در حال حاضر چنین امکانی را می‌بینید؟

هرگز چنین تصوری ندارم.

-دوست داری چنین اتفاقی بیفتد یا نه؟

کسـی که قبول کند خدا بـرای او تصمیم می‌گیرد اگر چنیـن اتفاقـی بیفتد تمام تلاش خـود را در راه آن صرف خواهد کرد.

-معمولاً می‌گویند بعد از ازدواج عشق از میان می‌رود.

(خنده) خب، این چیزی است که مردم می‌گویند.

منبع: مصری الیوم

گزارش

مصائب خبرنگاری در کشورهای عربی

ارتـش یمن برای جلوگیری از انتشـار یک خبر، دفتر روزنامه را اشـغال می‌کند و خبرنگاری در کویت به جرم کشیدن کاریکاتور تقلب در مسابقات اسب‌سواری محاکمه می‌شود. دولت‌های عربی در سرکوب مطبوعات، همه مرزها را درنوردیده‌اند. حمید اسـکیف خبرنگار عرب می‌گوید: «در دنیـای عرب خبرنگار بودن شـغل خوبی نیسـت!» به گفته او، در حالی‌که در سـایر کشـورهای جهان برای آزادی مطبوعات تلاش می‌شود، در کشورهای عربی اوضاع برعکس اسـت. هرگونه اظهارنظر مخالف با جریان حاکم در این کشورها در نطفه خفه می‌شود. گویی زمامداران با هم دسـت به یکی کرده‌اند تا مانع فعالیت هر گونه رسانه مستقلی در سرزمین‌های تحت نفوذ خود شوند. حتی در کشوری مانند کویت هم اوضاع وارونه شده است. چندی پیش یک خبرنگار کویتی به جرم کشـیدن کاریکاتوری از مسـابقات اسب‌سـواری که به تقلب پسرعموی پادشاه مراکش اشـاره می‌کرد، محاکمه شـد. کار تا جایی پیش رفته است که نویسـنده و روزنامه‌نگار سرشناس کویتی، محمد عبدالقادر، که با نوشـتن مقاله‌ای در سـال ۲۰۰۶ مورد غضب نخسـت‌وزیر قرار گرفته بود، چهار سال بعد، در ماه مه سـال ۲۰۱۰ به جرم نوشـتن آن مقاله دستگیر و زندانی می‌شود.

اینترنت، همدست شیطان

هر چند در اغلب کشورهای عربی سرعت اینترنت بسیار پایین است، ولی این رسانه مدرن همچنان خطری بزرگ و همدست شیطان تلقی می‌شود و برای مبارزه با آن قوانین جدید تصویب می‌شود و یگان‌های ویژه تعلیم داده می‌شوند. شمار وبلاگ‌نویسانی که روزانه در یکی از کشورهای عربی روانه زندان می‌شوند از دست کارشناسان و تحلیلگران هم خارج شده است. حمید اسکیف روزنامه‌نگار الجزایری که به زبان فرانسوی می‌نویسـد، می‌گوید: «در جهان عرب هیچ هفته‌ای بدون دستگیری یا محاکمه فعالان مطبوعاتی سپری نمی‌شود.» ماموران امنیتی آنچنان رسانه‌ها و مطبوعات را زیـر ذره‌بین گرفته‌اند که هیچ حرکتی نادیده نمی‌ماند. به عنوان مثال فراخوان سه خبرنگار الجزیره‌ای برای گردهمایی مسالمت‌آمیز در برابر یک فرستنده تلویزیونی و برای توقف سانسـور، به دستگیری این سه توسـط پلیس و ساعت‌ها بازجویی آنها ختم شـد. در کنار سـوریه، لبنان، عربستان سعودی، الجزایر، مصر و یمن، دولت تونس با حکومت مطلق رئیس‌جمهور زین‌العابدین بن‌علی دست همه را از پشت بسته اسـت. تونس حتی زحمت محاکمه منتقدان را هم به خود نمی‌دهد و آنها را مسـتقیم روانه زندان می‌کند. برای مثال می‌توان به «فهم بوکادوس» اشـاره کـرد که پس از تهیه گزارشی در مورد اعتصاب کارگران معدن برای یک فرستنده ماهواره‌ای، بدون محاکمه به چهار سال زندان محکوم شده است. سرنوشت بوکادوس و خبرنگارانی مانند او در رسانه‌های غربی انعکاس چندانی پیدا نمی‌کند. حامد اسـکیف معتقد است چنین رویدادهایی در سایه روابط گسترده و دوستانه اقتصادی جهان عرب با غرب رنگ می‌بازند. در تونس یا سایر کشورهای عربی هم هیچ سازمان یا نهاد مستقلی وجود ندارد که از حقوق فعالان مطبوعاتی دفاع کند. در عوض اتحادیه خبرنگاران عرب، شاید برای اینکه ثابت کند تا چه حد مستقل عمل می‌کند، جایزه دفاع از حقوق مطبوعات سال ۲۰۱۰ را به رئیس‌جمهور تونس زین‌العابدین بن‌علی تقدیم می‌کند؛ رئیس‌جمهوری که به لطف او آزادی مطبوعات در کشورش، در بدترین وضعیت ممکن در میان کشورهای عربی قرار دارد.

منبع: دویچه‌وله

خبر

جانشینان احتمالی رئیس موساد

منابع امنیتی اسـرائیل اعلام کردند به دنبال مخالفت نخست‌وزیر این رژیم با تمدید دوره فعالیت رئیس کنونی موساد، فرمانده منطقه جنوب سرزمین‌های اشغالی و رئیس شاباک جانشـینان مطرح برای تصدی این پست هستند. شبکه دو تلویزیون اسرائیل اواخر هفته گذشته اعلام کرد: «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر این رژیم با درخواست تمدید دوره فعالیت «مئیر داگان» رئیس موساد برای نهمین سال متوالی مخالفت کرد. به گفته منابع اسـرائیلی، نامزدهای اصلی جانشینی داگان دو نفر هستند؛ نخست ژنرال «یواو گالانـت» از فرماندهان نظامی و دیگری «یوال دیسـکن» رئیس سـازمان امنیت عمومی اسرائیل موسوم به شاباک. این منابع تاکید کردند در صورتی که سنت انتخاب رئیس موساد از خارج از این حوزه شکسته شود، احتمال می‌رود «حجای هداس» یک مقام سـابق بلندپایه موساد و مامور پرونده مذاکرات برای آزادی «گلعاد شلیط» نظامی اسرائیلی در دست گروه‌های فلسطینی برای این پست انتخاب شود.

پارت پولاد
تولیدکننده درب و پنجره‌های عایق یو پی وی سی
با شیشه‌های دو و سه جداره بوسیله ماشین‌آلات تمام اتوماتیک آلمانی
۴۰٪ کاهش هزینه مصرف برق و گاز

تعویض پنجره‌های آهنی بدون نیاز به تخریب و رنگ‌آمیزی
تلفن: ۷۹ ۷۹ ۷۵ ۸۸ - ۹۸ ۳۰ ۷۵ ۸۸ - ۰۵ ۸۶ ۷۶ ۸۸ - ۵۶۹ ۵۰۰ ۸۸ (۰۲۱)
فکس: ۲۸ ۲۱ ۷۵ ۸۸ (۰۲۱) وب سایت: www.partpoolad.com ایمیل: info@partpoolad.com
www.bayaco.com

آگهی مناقصه
شماره ۱۳-۸۹
شرکت بهره برداری راه آهن شهری تهران و حومه
شرکت بهره برداری راه آهن شهری تهران و حومه در نظر دارد درب های اتوماتیک مورد نیاز خود را از طریق برگزاری مناقصه عمومی خریداری نماید.
از اشخاص حقوقی دعوت می شود به منظور دریافت اوراق مناقصه و کسب اطلاعات بیشتر به یکی از دو روش زیر اقدام نمایند.
۱- واریز مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ ریال به حساب جاری ۳۲۹۰۵۹۷۹۰ بانک تجارت - شعبه مترو (کد ۳۲۹۰) به نام شرکت بهره برداری راه آهن شهری تهران و حومه و مراجعه حضوری از ساعت ۹ الی ۱۴ روزهای چهارشنبه مورخ ۸۹/۴/۹ الی یکشنبه مورخ ۸۹/۴/۲۰ به مدیریت امور قراردادهای این شرکت به نشانی: تهران، خیابان انقلاب اسلامی، ضلع جنوب شرقی چهارراه حافظ، دفتر مرکزی شرکت بهره برداری راه‌آهن شهری تهران و حومه، طبقه پنجم و ارایه اصل فیش واریزی و خرید اوراق مناقصه.
۲- مراجعه به وب سایت متروی تهران به نشانی www.tehranmetro.com و دریافت اسناد مناقصه که در این صورت دریافت اوراق مناقصه رایگان خواهد بود.
روابط عمومی
شرکت بهره برداری راه آهن شهری تهران و حومه